

گاندی در دوم اکتبر 1869 در روستایی در ایالت گجرات هند متولد شد. هجده ساله بود که به راهنمایی یکی از دوستان خانوادگی، برای ادامه تحصیل به انگلستان فرستاده شد.

در آغاز ورود به لندن نهایت کوشش خود را به کار برد که جنتلمن واقعی باشد، اما اقامت در لندن و آشنایی با محافل دانشگاهیان و شرق شناسان طبیعت ثانوی او را کامل کرد و از این جوان محجوب، يك مرد شرقي مبای آداب، آرام و کامل ساخت. در سال 1891 به وطن بازگشت و در بمبئی به وکالت پرداخت و پس از چندی به عنوان وکیل يك شرکت تجاری مسلمان و هندي استخدام شد و در سال 1893 عازم شهر ناتال در آفریقای جنوبی شد. در آفریقای جنوبی او با مشاهده تبعیض نژادی، به خصوص در قبایل اقلیت هندي تبار این کشور، نهضت مبارزه با تبعیض نژادی را پایه گذاشت. او خاطره تلخ كتك خوردن مأمور قطاری را که به او اجازه داد در کوچه درجه يك بنشیند تا پایان عمر فراموش نکرد. گاندی در حالی به وطن برگشت (سال 1917) که شهرت خاص و عام یافته بود. ناشناس از وطن رفته و سرشناس برگشته بود. از حدود سالهای بعد از جنگ جهانی اول تا بعد از جنگ جهانی دوم یعنی حدود 33 سال بی وقفه برای نجات مردم خود و استقلال کشورش از یوغ انگلیسیها مبارزه کرد تا بالاخره بعد از تحمل رنج های فراوان در این راه و همراهی افرادی چون «جواهر لعل نهرو» در آگوست 1947 کشور هند را به استقلال و مردمش را به آزادی رسانید. او پس از اعلام استقلال حاضر به قبول مقامی در حکومت هند نشد و رهبری کنگره را به نهرو داد. شیوه مبارزه ای مهاتما گاندی در نوع خود در جهان بی نظیر بوده است. شیوه مبارزه او امروزه در جهان به عنوان يك الگو و فلسفه مطرح است، او همیشه بر حقیقت، صلح و عدم خشونت برای رسیدن به مقاصد تاکید فراوان داشت. بعدازظهر روز 30 ژانویه 1948، تنها پنج ماه پس از استقلال هند، هنگامی که مهاتما گاندی از خانه موقتی اش در دهلی به طرف يك جلسه دعا می رفت، از ناحیه شکم و سینه هدف سه گلوله قرار گرفت و در دم (در سن 68 سالگی) جان سپرد.